

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕ'ΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα 'Επιτροπή

Ιω. Δ. Κανδήλης, Ε. Τούλ, Γ. Κούμouλος, Μ. Βαρνάβας, Μ. Περέση, Γ. Δ. Παπαδημητρακόπουλος, Α. Κοντορράβδης

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Τὰ «Χημικά Χρονικά», διερμηνεύοντα τὰ αἰσθητά καὶ τὰς σκέψεις τῶν χημικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 15ετίας ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξάρουν τὴν κοσμοϊστορικὴν σημασίαν τῆς χειρονομίας τῆς μικρᾶς τὴν ἕκτασιν ἀλλὰ μεγάλης τὴν ψυχὴν Πατρίδος μας.

Κατ' τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ Ἑλλάς, συνεπῆς πρὸς τὴν ἱστορικὴν τῆς παράδοσιν καὶ τὴν αἰώνιαν ἀποστολὴν τῆς, ἀπέδειξε μὲ τὴν ἀπλότητά καὶ τὸν ἀθρορητισμὸν ὃ ὁποῖος χαρακτηρίζει τὰς ἀληθῶς μεγάλας πράξεις ὅτι ἐμμένει ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αἰωνίου ἐπικρατήσεως τοῦ πνεύματος κατὰ τῆς ὕλης. "Ὅτι ἡ ἐλευθερία, τῆς ὁποίας κοιτὶς εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν κλίμα ἐντὸς τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ πνεῦμα καὶ ὅτι τοῦτο δὲν καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ὀμῆς βίας. Ἡ χειρονομία τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἀνήκει, ὡς ἐκδήλωσις, εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐλευθέραν ἀνθρωπότητα καὶ πρέπει ν' ἀποτελέσῃ σύμβολον δι' αὐτήν.

Δυστυχῶς τὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος δὲν ἀπέδωσε ἀκόμη καρπούς. Οἱ μεγάλοι τῆς Γῆς, παρὰ τοὺς ποταμοὺς αἵματος οἵτινες ἐχύθησαν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ὄχι μόνον δὲν παρουσίασαν πρόοδον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' ἀντέγραψαν καὶ ἐτελειοποίησαν τὰς μεθόδους τῶν χθесινῶν ἀντιπάλων των, τὰς ἀρχὰς τῆς βίας καὶ τῆς τυραννίας.

Ἡ Ἀγγλία κατὰ παράβασιν καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἀφθόνων εἰς λόγους ἐπαγγελιῶν αὐτῆς περὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν, κρατεῖ δεσμίαν τὴν ἑλληνικωτάτην Κύπρον, ἐφαρμόζουσα πρωτοφανεῖς μεθόδους καταδυναστεύσεως καὶ στραγγαλίζουσα κατὰ τὸν βιαιότερον τρόπον τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τοῦ λαοῦ τῆς. Αἱ Η. Π. Α., ἐπιλήσμονες τῶν ὥραίων ἀρχῶν τῶν ἰδρυτῶν των καὶ τῶν εἰς τὸ παρελθὸν ἱστορικῶν ἀγώνων των, χάριν μικροπνῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν συμφερόντων, συνεπικουροῦν εἰς τὰς ἐκ νέου ἐγκαινισζομένης μεθόδους κατα-

δυναστεύσεως τῶν μικρῶν λαῶν. Ταπειναὶ σκέψεις δολίου πολιτικοῦ συμφέροντος ἐξωθοῦν τὸν μικρὸν καὶ βάρβαρον σύμμαχον αὐτῶν, καταλήλως ποδηγετούμενον, διὰ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἄνευ προηγουμένου ὀμότητος καὶ δηρώσεις κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Τουρκίας.

Δέκα ἔτη μετὰ τὸν μέγαν πόλεμον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλάς εἶχε τὸ σθένος, κατὰ τὴν πλέον σκοτεινὴν στιγμήν τῆς ἱστορίας, νὰ τοὺς χάρισῃ τὴν πρώτην ἀναλαμπὴν τῆς νίκης, ἀποδεικνύονται εἰς ἄκρον ἐπιλήσμονες καὶ ἀγνώμονες μετερχόμενοι πολιτικὴν χειροτέραν ἐκείνων ἐναντίον τῶν ὁποῖων ὄλοι ἐπολεμήσαμεν. Οὕτω δὲ δημιουργεῖται εἰς τὸν Κόσμον σύγχυσις σκέψεων καὶ ἰδεῶν. Διότι εἰς τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον γεννᾶται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα: Τί ἀξίαν ἔχουν οἱ μεγάλοι λόγοι ὅταν συνεχῶς ἐν τῇ πράξει καταπατῶνται; "Ὅταν ἡ πρακτικὴ τῆς διακυβερνήσεως τῶν λαῶν ἐξακολουθῇ πάντοτε νὰ βασιζέται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ συμφέροντος, τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς βίας;

Δι' οἵανδήποτε ἄλλην Χώραν ἡ δοκιμασία αὐτὴ θὰ εἶχε τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς περαιτέρω πορείας τῆς. Ἡ Ἑλλάς ὅμως, τῆς ὁποίας ὁ λαός, ἐν μιᾷ φωνῇ, χάριν τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος, τὴν στιγμήν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ βία ἐφαίνετο πανταχοῦ ἐπικρατήσασα, εἶχε τὸ σθένος καὶ τὴν ψυχικὴν ἀνωτερότητα, νὰ διατυπώσῃ τὴν κοσμοϊστορικὴν ἄρνησιν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἡ ὁποία κατέστησε αἰώνιον δόγμα τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ὕλη μόνον τὴν ὕλην δύναται νὰ καταβάλλῃ καὶ ποτὲ τὸ πνεῦμα, δὲν πρόκειται οὔτε αὐτὴν τὴν φοράν νὰ καμφθῇ. Δὲν πρόκειται νὰ μεταβάλλῃ πορείαν καὶ σκέψεις.

Γνωρίζει ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας, αἱ ὁποῖαι τὸ πρῶτον ἐκαλλιεργήθησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν καὶ εἶναι ἀρρήκτως συνυφασμένοι μὲ τὴν πνευματικὴν ἀνωτερότητα, τελικῶς θὰ ἐπικρατήσουν. Θὰ ἀγωνισθῇ ἐπομένως, ὅπως τὸ ἱστορικὸν τῆς παρελθόν τὴν ἐδίδαξε, χάριν αὐτῶν καὶ τελικῶς θὰ νικήσῃ!

Ἡ Δ. Ε. τῶν Χ. Χ.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Αι νεώτεραι ενέργειαι του Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

1. **Νέα συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας.** Ἐπὶ τοῦ πρωταρχικοῦ τούτου ζητήματος, διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τακτοποίησιν τῶν χημικῶν, τὸ Δ. Σ. συνεχίζει τὰς ἐνεργείας του, αἰτνες προχωροῦν λίαν ἰκανοποιητικῶς.

2. **Ἐφαρμογὴ Νόμου 3518.** Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πισταὴν τήρησιν τοῦ Νόμου τούτου, ὅστις προβλέπει τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπὸ τῶν χημικῶν ὑπεύθυνον ἐπιβλεψὴν τῶν χημικῆς φύσεως βιομηχανιῶν, ἐξακολουθεῖ ὁ σχετικὸς ἔλεγχος πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν παραβατῶν αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ θέλει ἐπιδιωχθῆ ἡ συμπλήρωσις τῶν κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου ὑφισταμένων κενῶν θέσεων χημικῶν.

3. **Διορισμὸς χημικῶν εἰς Γ. Χ. Κ.** Τὸ Δ. Σ. ἐνίσχυσε τὰς ἐνεργείας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γ. Χ. Κ. διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου περὶ δημιουργίας 25 νέων θέσεων χημικῶν κατὰ τῆ ὑπηρεσίᾳ ταύτη. Ἐλπίζεται ὅτι πολὺ συντόμως ὁ Νόμος αὐτὸς θὰ τύχῃ ἐγκρίσεως, ὁπότε καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀμειωμένη συμπλήρωσις τῶν θέσεων αὐτῶν.

4. **Διορισμὸς χημικῶν εἰς Μ.** Ἐκπαίδευσιν. Εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου Νόμου περὶ διορισμοῦ τῶν χημικῶν ὡς καθηγητῶν εἰς τὴν Μ. Ἐκπαίδευσιν διορίσθησαν ἡδὴ 9 συνάδελφοι καὶ ἐπικρατεῖται ἡ πρόσληψις ἑτέρων 7.

5. **Χημικὰ ἐργαστήρια Πανεπιστημίου.** Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως ἔρριψε ὅλον τὸ βάρος τῶν προσπάθειῶν του πρὸς ἐξασφάλισιν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων διὰ τὰ ὑπὸ ἀνοικοδόμησιν κτηριακά συγκροτήματα τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

6. **Νέον κτήριο Γ. Χ. Κ.** Ἐπίσης ἐνίσχυσε τὰς προσπάθειας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Γ. Χ. Κ. διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κτηρίου πρὸς στέγασιν αὐτοῦ, δεδομένου ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας στενότητος καὶ ἀκαταλληλότητος χώρου ἡ συνέχισις τῶν ἐργασιῶν του καθίσταται προβληματικὴ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ Δ.Ε. ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐπανειλημμένως ἐπεκινῶνησε μετὰ τῶν συνεργατῶν καὶ ἀναγνωστῶν τοῦ Περιοδικοῦ ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας καταβάλλει, διὰ τὴν ὀργανώσιν καὶ καλύτεραν ἀνάδειξιν αὐτοῦ. Ἐπίσης ἐζήτησε ἐνεργότεραν τὴν συμπαράστασιν καὶ συνεργασίαν.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐγνωστοποίησε πρὸς τοὺς χημικοὺς, τὸ ἔτος 1955 θὰ ἦτο περίοδος ἐξελικτικῆς ἀναδιοργανώσεως, ὥστε τὸ Περιοδικόν, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔτους 1956, νὰ ἔχῃ προσλάβει ἕνα σταθερὸν συγχρονισμένον χαρακτῆρα καὶ ἐφ' ἑξῆς νὰ συνεχίσῃ βάσει αὐτοῦ τὴν ἐκδόσιν του. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν τοιούτων ἐπιδιώξεων τῆς, ἡ Δ.Ε. ἀπέβλεπε προφανῶς καὶ εἰς τὴν συμπαράστασιν καὶ συνεργασίαν τῶν συναδέλφων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐνεργότερον μετὰ τὴν χημικὴν ἔρευναν ἀσχολουμένων.

Παρ' ὅ,τι ὅμως ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς παρήλθον ἕξ μῆνες καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐξεδόθησαν παρ' αὐτῆς 5 τεύχη τοῦ Περιοδικοῦ, δὲν ἐδημιουργήθη ἡ προβλεπομένη συγγραφικὴ κίνησις, οὔτε ἡ συμπαράστασις ὑπῆρξεν ὅσον ἀνεμένετο ἐνεργῶς. Κατόπιν τούτου αἱ νέαι στήλαι, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν καὶ τὸ μεγαλύτερον διὰ τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν ἐνδιαφέρον, ἦτοι: α') τῶν περιλήψεων ἑλληνικῶν ἐργασιῶν δημοσιευομένων εἰς ξένα περιοδικά, β') περιλήψεων ὀμιλιῶν, γ') ἐπιστημονικῶν νέων, ἦτοι ἐπικαιρῶν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐπιτεύξεων τῆς χημείας, δ') ἐπιστημονικῆς κινήσεως καὶ ε') βιβλιοκρισίας καὶ βιβλιογραφίας, γωλαίνουσι καὶ ἀποτελοῦν μέγα βάρος διὰ τὴν Δ.Ε., ἥτις εἶναι ὑποχρεωμένη μόνη νὰ ἐξευρίσκη καὶ ἐπεξεργάζεται τὴν αὐτὴν τὴν ὕλην. Βεβαίως δὲν

ἀπογοητεύομεθα, διότι γνωρίζομεν τὰς δυσκολίας, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, τῆς δημιουργίας τοῦ ἐπιδιωκόμενου νέου πνεύματος, ὅπωςδήποτε ὅμως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώσωμεν τὸ γεγονός καὶ νὰ τὸ καταστήσωμεν εὐρύτερον γνωστόν.

Ἐπιπλέον τὸ Περιοδικόν εἰς ἄρθρα ἐμπεριστατωμένης ἐπισκοπῆσεως γενικοῦ ἐνδιαφέροντος θεμάτων, ὡς καὶ τοιαῦτα τεχνικοοικονομικῆς διερευνησεως προβλημάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Ἐθν. Οἰκονομίαν τῆς χώρας.

Ἡ Δ.Ε. διαπιστοῦσα τὰ μειονεκτοῦντα ταῦτα σημεῖα ποιεῖται καὶ πάλιν ἐκκλησιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὕλης τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν, ἵνα ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους 1956 ἐμφανίσῃ τὰ Χημικὰ Χρονικά πλήρως διαμορφωμένα καὶ μετὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἐνημερότητα θεμάτων, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πρόγραμμά των ἀποβλέπει.

Ἡδὴ, μετὰ τὴν ἀποκτηθεῖσαν πείραν ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν 5 τευχῶν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., θὰ καλέσῃ εἰς κοινὴν σύσκεψιν ὅλους τοὺς συνεργάτας τῆς καὶ ἄλλους εἰδικοὺς ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν συναδέλφους, ἵνα ἀκούσῃ τὰς γνώμας των καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῶν καταλήξῃ εἰς τὴν ὀριστικὴν μορφήν τὴν ὁποίαν τὰ Χημικὰ Χρονικά πρέπει νὰ λάβουν ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους 1956, ὡς καὶ εἰς γενικωτέρας ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς των ἐνισχύσεως καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς των ὀργανώσεως.

Διότι ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας συνθήκας τὸ ἔργον τῆς Δ.Ε. ἀποβαίνει λίαν ἐπιμοχθον καὶ ἐπομένως εἶναι ἐξαιρετικῶς δυσχερὲς νὰ τὸ φέρουν μόνοι οἱ ὀλίγοι συνάδελφοι τῆς Δ.Ε. οἱ ἡδὴ βεβαρυμένοι ἀπὸ τὰς ἰδίας των ἐπαγγελματικὰς ἀπασχολήσεις. Ἡ ἀρχὴ δὲ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς κατανοήσεως τῶν προσπαθειῶν τῆς Δ.Ε. πρέπει νὰ γίνῃ πραγματικότης καὶ νὰ μὴ συνεχισθῇ ἡ στείρα κριτικὴ καὶ ὁ παρεμβατισμὸς εἰς τὴν διαχείρισιν ὑποθέσεως κοπιώδους καὶ φύσεως λεπτῆς, ὡς εἶναι ἡ ἔκδοσις ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ μετὰ τὰς πολυπλεύρους ἀρμοδιότητας τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ μέλους τῆς Δ.Ε. κ. Κ. Μανωλίδου, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἀνωτέρω ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, ἐκλήθη ὅπως καταλάβῃ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν ὁ κ. Κ. Μπέζας, πρῶτον ἀναπληρωματικὸν μέλος. Ὁ κ. Μπέζας ἀπήντησεν ἀρνούμενος τὴν ἀποδοχὴν τῆς θέσεως ἐκ λόγων ἀλληλεγγύης ἀπόψεων πρὸς τὸν παραιτηθέντα κ. Μανωλίδου. Κατόπιν τούτου ἡ Δ.Ε. συμπληρώθη διὰ τῆς Διδ. Μαρίας Περτέση, δευτέρου ἀναπληρωματικοῦ μέλους, ἥτις ἐκλήθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της ἀπὸ τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1955.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Στρατάρχου ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΟΥ

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὑφίστατο ὑπηρεσίας προσενεγκόντος εἰς τὴν Χώραν καὶ ἐπὶ μίαν εικοσαετίαν ἡγήθέντος ὡς στρατιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Πρωθυπουργοῦ Στρατάρχου Ἀλεξάνδρου Παπάγου, ἐξέδωσε ψήφισμα τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου.

Ἐπίσης θερμὸν ψήφισμα ἐξέδωσε τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ὁμοίως διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου. Τὸ Ταμεῖον, ἀντὶ στεφάνου, διέθεσεν ἐπίσης τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 3.000 ὑπὲρ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμεῖου τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνῶν Χημικῶν.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Αί άμοιβαι τών έλευθέρων έπαγγελματιών χημικών. Η Ε.Ε.Χ. έπιδιώκει, και τó ζήτημα, καθώς πληροφορούμεθα, εύρίσκειται εις τήν όδόν τής έπιλύσεως, τήν όριστικήν και έπί δικαιοτέρων βάσεων τακτοποίησης τής μισθολογικής θέσεως τών χημικών τής βιομηχανίας και γενικώς τών ιδιωτικών υπαλλήλων χημικών. Ήτο προφανές ότι εις χώραν εις τήν όποιαν παρατηρείται τó έκπληκτικόν φαινόμενον οι τεχνικοί να άμειβονται όλιγώτερον τών έργατών, δέν ήτο δυνατόν ν' άναπτυχθούν τά ίκανά ήγεικικά στελέχη άνευ τών όποιων δέν νοείται πραγματική ανάπτυξις τής βιομηχανίας. Έχομεν ήδη τήν έλπίδα ότι έπί τέλους τούτο ήρχισε να γίνεται άντιληπτόν από τούς Ιθύνοντας τóσον τής βιομηχανίας όσον και τού Κράτους και έπομένως ότι τó όλον θέμα εύρίσκειται υπό όριστικώτερον διευθέτησιν. Παραλλήλως όμως πρòς τήν τοιαύτην τακτοποίησιν τών υπαλλήλων χημικών έπιβάλλεται να ρυθμισθί τó ταχύτερον και τó ζήτημα τών άμοιβών τών έλευθέρων εργαζομένων. Τούτο μάλιστα, ως καθαρώς έσωτερικής φύσεως διά τόν κλάδον, είναι πολύ εύκολώτερον να τύχη τής έκ μέρους τού Κράτους θεσπίσεως. Δέν είναι νοητόν όταν ζητώμεν τάς γνωστάς μισθολογικάς τακτοποιήσεις διά τούς υπαλλήλους — τάς όποιας δικαιούνται και τάς όποιας θά τάς λάβουσι — να υπάρχουν έλευθέρως εργαζόμενοι παρέχοντες τήν έπιστημονικήν των συμβουλήν άντί αυτόχρημα έξουτελιστικής άντιμισθίας. Δέν είναι λογικώς έπιτρεπτόν χημικός ó όποιος διέθεσε κεφάλαιον δια τήν δημιουργίαν Έστια και τού στοιχειωδέστερου χημικού εργαστηρίου, ó όποιος πληρώνει ένοίκιον, υπαλλήλους, φόρους κ.λ. ν' άμειβείται με δραχμάς 30 ή 50 δια μίαν χημικήν άνάλυσιν όσονδήποτε άπλην. Δέν καλύπτει άσφαλώς τά έξοδά του εις γενικάς δαπάνας και ύλικά και κλονίζει ó ίδιος τήν έμπιστοσύνην πρòς τó κύρος και τήν αυθεντικότητα τής εργασίας του. Ούτε είναι άνεκτόν να παριστάται έπί δύο ήμέρας εις τó Γ.Χ.Κ., δια τήν κατ' έφεσιν έκτέλεσιν μιás αναλύσεως, άντί δραχμών 50 ή 100. Τοιαύται έπαγγελματικά άντιλήψεις ή φιλοδοξία έξουτελιζουσαι τήν θέσιν μας ως έπιστημόνων, έχομεν τήν γνώμην, ότι άνάγονται εις τήν δικαιοδοσίαν τού Πειθαρχικού Συμβουλίου τής Ε.Ε.Χ.

Βεβαίως, αι περιπτώσεις αύται είναι μεμονωμένα, όπωσδήποτε όμως δημιουργούν έπιζήμιον συναγωνισμόν τιμών και έμποδίζουν τήν εξέλιξιν τών ύγιως σκεπτομένων και άξίως έπιστημονικώς εργαζομένων έλευθέρων έπαγγελματιών. Έπιβάλλεται έπομένως τó ταχύτερον οι ιδιώται χημικοί, μετά μελέτην τού όλου θέματος, δια κοινής μεταξύ των συμφωνίας, να καθορίσουν δικαίως και λογικάς άμοιβάς δι' έκάστην αναλυτικήν εργασία ή άλλην δι' έκθέσεων ή γνωματεύσεων. Τόν πίνακα αυτόν να έπιδιώξη ή Ε.Ε.Χ. όπως τύχη τής έπίσήμες έκ μέρους τού Κράτους θεσπίσεως όπότε, πρòς τούς άλλους, θά είναι εύκολος ή δια δικαστικής όδοϋ έισπραξις τών τυχόν καθυστερουμένων, όπως γίνεται σήμερον δια τούς μηχανικούς ή τούς δικηγόρους. Καί μετά τήν τοιαύτην κοινή συμφωνία τακτοποίησιν τής διατιμήσεως άμοιβών, τó Πειθαρχικόν Συμβούλιον να έχη τόν λόγον δια τούς παραβάτας. Ή ζημία ή όποια γίνεται σήμερον από τούς συναδέλφους αύτούς δέν στρέφεται, δυστυχώς, όπως νομίζομεν, εναντίον τών ιδίων. Στρέφεται εναντίον όλοκληρου τού σώματος. Διότι δέν είναι δυνατόν να άπειτούμεν από τούς άλλους τήν δικαίαν άποτίμησιν τής προσφερομένης εργασίας μας, όταν ήμείς οι ίδιοι τήν έξουτελιζόμεν και τήν ποδοπατούμεν τοιουτοτρόπως.

Τó Γενικόν Χημείον τού Κράτους πρέπει ν' άποκτήση άνταξίαν στέγην. Έγράψαμεν και άλλοτε ότι τó Γενικόν Χημείον τού Κράτους, ή άποστολή τού όποιου δια τόν κρατικόν μηχανισμόν είναι μεγίστης

σημασίας, έχει ανάγκην ένισχύσεως δια πολυαριθμου και ίκανού προσωπικού. "Ότι αι διάφοροι άρμοδιότητες του είναι τóσον πολλαί και τóσον εύρέος περιεχομένου, ώστε τó έπιδεικνύομενον πρòς αυτό πνεύμα στενότητος άποβαίνει καταστρεπτικόν πρωτίτως δια τά ίδια τά οικονομικά συμφέροντα τού Κράτους. Άλλά έπί πλέον τού αριθμού και τής έπιστημονικής κατατάσεως τού προσωπικού, ως και τού τεχνικού έξοπλισμού του, έχει ανάγκην καταλλήλου στέγης. Τά πρόχειρα και πανάρχαια κτίσματα τής όδοϋ 'Ακαδημίας, όπου παρά τó σήμερον όλιγάριθμον τού προσωπικού, διαγκωνίζονται οι χημικοί, είναι τελείως άκατάλληλα δια τόν σκοπόν δια τόν όποιον πρò μιás 25 ετίας είχαν διατεθή. Η άλχημιστική σκηνοθεσία των πεπαλαιωμένων στενών χώρων, όπου οι χημικοί συνωθούνται εις τó ήμίφως ως σκιαί μεταξύ τών στοιβαγμένων έπίπλων και όργάνων είναι ίσως πολύ ένδιαφέρουσα από άπόψεως γραφικότητος και διδακτική τής Ιστορικής παραδόσεως τής έπιστήμης μας, άλλα τελείως άκατάλληλος δια τήν έκτέλεσιν έπιμελούς χημικής εργασίας τής λεπτότητος και ακριβείας τού Γ.Χ.Κ. Πολύ δέ περισσότερο δι' έπιστημονικήν ζρευναν άνωτέρας στάθμης. Βεβαίως, παρά τήν ύφισταμένην εργαστηριακήν κατάστασιν, ή ήγεσία και οι χημικοί έκπληροϋν κατά άξίειαν τον τρόπον τήν άποστολήν των, εργαζόμενοι υπερανθρώπως και φθειρόντες έαυτούς, τούτο όμως δέν είναι έπιτετραμμένον να συνεχισθί. Δέν είναι δυνατόν τó μεγαλύτερον και έπισημότερον κρατικόν χημείον τής χώρας, εις τήν έποχήν μας, κατά τήν όποιαν ó Κόσμος κυβερνάται από τήν Χημείαν, να είναι τóσον πολύ άγνοημένον και ν' άποτελή δια τής έμφανίσεως του δυσφήμιαν δια τήν Ελλάδα. Η Ε.Ε.Χ. έλαβε τελευταίως πρωτοβουλίαν άξιόπαινον να ένισχύση δια τής συμπαραστάσεως της τας από έτών έπιμόνους προσπαθείας τής Διευθύνσεως, δια τήν άνοικοδόμησιν ένός Χημείου έκπληροϋντος κατ' όλην τήν έκτασιν τας συγχρόνους άπαιτήσεις, δεδομένου ότι τó κατάλληλον οικόπεδον έχει έξευρεθί, ότι τά κεφάλαια χάρις εις τόν υπάρχοντα ειδικόν λογαριασμόν εύρίσκονται κατά μέρος, ότι τó θέμα εις τας γενικάς του γραμμάς έχει μελετηθί από τούς Ιθύνοντας τού Γ.Χ.Κ., νομίζομεν, ότι έντός βραχυτάτου χρόνου είναι δυνατόν να αρχίση ή άνοικοδομητική εργασία. Η περαιτέρω καθυστέρησις θά ήτο τελείως, άδικαιολόγητος και θά άποτελέση δείγμα τής συνήθους όλεθρίας κρατικής άβελτηρίας και άναβλητικότητος.

Τó Έντευκτήριον Θεσσαλονίκης, παράδειγμα πρòς μίμησην. Η Δ. Ε. τών «Χημικών Χρονικών» επανειλημμένως τελευταίως έθιξε τó θέμα τής οικονομικής όντότητος τής μοναδικής επαγγελματικής και έπιστημονικής όργανώσεως ή όποια συνενώνει όλόκληρον τόν κλάδον και ή όποια είναι ή Ένωσις Έλλ. Χημικών. Ύπεστήριξε ότι ή πτωχοπροδρομική τακτική με τήν ταπεινήν έμφάνισιν και τούς περιωρισμένους όρίζοντας πρέπει έπί τέλους να σταματήση και ότι πρέπει να όργανωθί άρτίως και να δράση με πνοήν και σύστημα, όπως ή άποστολή της τó έπιβάλλει. Άλλά πρòς τούτο άπαιτείται χρήμα, πολύ χρήμα, τó όποιον ύπεστήριξε ότι είναι δυνατόν και πρέπει να εύρεθί συντόμως. Έπί τών άπόψεων αυτών άντιμετωπίσαμεν πολλά μειδιάματα και αρκετάς έπικρίσεις. Τί τας θέλετε αύτάς τας σπατάλας; Η Ένωσις είναι ένας υπάλληλος, μιá γραφομηχανή και ένα γραφείον από τó όποιον έκπορεύονται μερικά έγγραφα. Ύπάρχει και τó Δ. Σ. δια να πηγαίη εις τούς Ύπουργούς. Τί χρειάζονται τά άλλα;

Τήν καλύτεραν άπάντησιν κατά τής έσφαλμένης αύτης τοποθετήσεως τού σημαντικώτερου κατά τήν παρούσαν στιγμήν ζητήματος δια τόν κλάδον μας, τó

όποιον άσφαλώς είναι ή άρτία όργάνωσις του—διότι άπό εκεί κατά πρώτον πρέπει νά άρχίσωμεν — τήν έδωσεν ή Θεσσαλονίκη. Οι 120 χημικοί τής Βορείου Έλλάδος χάρις εις τό στενόν μεταξύ των πνεύμα συνεργασίας και τό ένδιαφέρον των διά τόν Σύνδεσμόν των, χάρις εις τήν άρίστην ήγεσίαν τήν όποιαν είχαν πάντοτε, χάρις εις τό άξιοθαύμαστον ένδιαφέρον των εκεί δημοσίων ύπηρεσιών μέ επί κεφαλής τόν Διευθυντήν του Παραρτήματος Γεν. Χημείου του Κράτους κ. Εύγένιον, χάρις εις τό έξαιρετόν συνδικαλιστόν πνεύμα τών χημικών Καθηγητών του εκεί Πανεπιστημίου, απέκτησαν Ιδιοκτήτοιν Έντευκτήριον τό όποιον είναι καθ' όλα αντίξιον τής άποστολής του και τιμᾶ άληθώς τόν κλάδον. Οι συνάδελφοι τής Βορείου Έλλάδος πρέπει νά είναι ύπερήφανοι διά τό έργον των. Άπέδειξαν ότι ή έξεύρεσις τών απαιτούμενων κεφαλαίων δέν είναι κάτι τό άκατόρθωτον. Ότι ένάν οι 120 χημικοί τής Θεσσαλονίκης έντός μιάς 5ετίας περίπου, έκ του ύστερηματός των και διά τών ένισχύσεων τής τοπικής βιομηχανίας, τας όποιας εκείνοι προεκάλεσαν, κατόρθωσαν νά θέσουν κατά μέρος μερικάς έκατοντάδας χιλιάδων, άσφαλώς οι 1000 χημικοί τής περιοχής Άθηνών - Πειραιώς έχουν πολλαπλασιώς μεγαλυτέρας δυνατότητας. Τό άξιοθαύμαστον αυτό παράδειγμα ειμεθα ύπεχρεωμένοι και πρέπει νά τό άκολουθήσωμεν τό ταχύτερον. Η Ένωσις Έλλ. Χημικών πρέπει νά άποκτήσῃ μόνιμον και άνταξίαν στέγην.

Τό κατώτερον διδακτικόν προσωπικόν τών Πανεπιστημίων. Είναι γνωστόν ότι τά Έργαστήρια τής Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών παραμένουν κλειστά, λόγω άνυπαρξίας βοηθών, και ότι μόλις τας τελευταίας ήμέρας έδόθη μία χαλαρά ύπόσχεσις συμπληρώσεως τών άπό έτών κενών αυτών θέσεων. Ίδωμεν ένάν και πότε επί τέλους θά πραγματοποιηθῇ τοϋτο. Η περίεργος αυτή αντίληψις του Κράτους, του νά θεωρή τούς Βοηθούς και Έπιμελητάς τών διαφόρων Πανεπιστημιακών Έργαστηρίων ως έίδος διακοσμητικόν, είναι ένδεικτική τής όπισθοδρομικότητος ή όποία διακρίνει τήν όλην όργάνωσιν τής Παιδείας έν Έλλάδι, τόσον τής Μέσης όσον και τής Άνωτάτης. Μεταχειρίζονται τά Πανεπιστήμια ως έίδος Γυμνασίων άνωτέρας κλάσεως και φρονούν ότι έφ' όσον ύπάρχουν καθηγηταί, αίθουσαι και θρανία, ό έξοπλισμός είναι πλήρης και ό σκοπός των έκπληρούται. Άλλά ή μόρφωσις εις τό Πανεπιστήμιον δέν έπιτυγχάνεται μόνον διά τής διδασκαλίας τών καθηγητών, ίδια μάλιστα εις τας έφηρμοσμένας έπιστήμας, αλλά διά τών φροντιστηρίων, τών έργαστηριακών άσκήσεων και τής καταλλήλου μελέτης, τομείς οι όποιοι άνάγονται εις τήν άρμοδιότητα τών Έπιμελητών και Βοηθών. Ο καθηγητής διδάσκει τά κύρια κεφάλαια του μαθήματός του και προσπαθεί νά διεγείρῃ τόν ένθουσιασμόν και τήν έφεισιν πρός τό έπιστημονικώς σκέπτεσθαι τών φοιτητών. Άλλοι όμως είναι εκείνοι οι όποιοι θά τόν μορφώσουν πραγματικώς και θά τόν καθοδηγήσουν εις τήν σπουδήν και τήν έρευναν. Δι' αυτό και ή άποστολή του κατωτέρου αυτού διδακτικού προσωπικού είναι μεγίστης σημασίας και ή έπιλογή και κατάρτισις του πρέπει νά τυγχάνη ιδιαίτερας προσοχής. Έχόμεν τήν γνώμην ότι τό άκολουθούμενον σύστημα τούλάχιστον δια τήν χώραν μας, του ύπό προσωρινότητα δηλ. διορισμού τών Έπιμελητών και Βοηθών είναι όλέθριον, διότι δημιουργεί τό αίσθημα τής άσταθείας και μειώνει τόν πρός διδασκαλίαν ζήλον αυτών. Τό προσωπικόν αυτό πρέπει νά είναι μόνιμον, έξαιρετικής Ικανότητος και νά άμείβεται Ικανοποιητικώς, ώστε άπερίσπαστον νά άφιερωθῇ μονίμως, άπό τήν καθοδήγησιν τών καθηγητών, εις τήν μεγάλην άποστολήν του, συνισταμένην εις τήν διδασκαλίαν τών νεωτέρων. Αύτός πρέπει νά είναι ό άποκλειστικός σκοπός του και όχι μόνον ή βοήθεια τών καθηγητών εις τά τών Ιδιαιτέρων των έρευνών ή ή άπασχόλησις εις τας άτομικές των μελέτας. Υπό αυτό τό πνεύμα, τό Κράτος, ένάν θέλη νά έτοιμάσῃ αξίους έπιστήμονας και

νά έχη έν πραγματική λειτουργία, και όχι μόνον κατ' όνομα, τας Φυσικομαθηματικές του Σχολάς, έχει τήν ύποχρέωσιν νά διορίσῃ άμέσως Έπιμελητάς και Βοηθούς εις άνάλογον πρός τούς φοιτητάς αριθμόν. Κατά τά κρατούντα εις ξένα Πανεπιστήμια, διά τας έφηρμοσμένας έπιστήμας, ή άναλογία άνέρχεται εις ένα βοήθον άνά δώδεκα φοιτητάς. Βεβαίως αί έλλείψεις είναι ύσάυτως μεγάλα και ως πρός τόν τεχνικόν έξοπλισμόν, αλλά ή πλευρά αυτή πρέπει νά έπακολουθήσῃ τής άλλης. Τά όργανα και αί συσκευαί δέν άξιοποιούνται μόνα των. Πρέπει νά άποκτήσουν πρώτον ψυχήν και αυτή είναι τό τεχνικόν βοηθητικόν προσωπικόν.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

1. Κονιάκ

—Κατόπιν τής λήξεως τής προθεσμίας (τέλος Φεβρουαρίου 1955) ίνα άπουσθεώσιν άπό τήν κατανάλωσιν τά άποθέματα φιαλών οινοπνευματωδών ποτών, φερουσών έτικεττας μέ τήν έπιγραφήν «Κονιάκ», διατάσσεται όπως άπουσθωσιν ταϋτα πρός άντικατάστασιν τών έτικεττών και άπάληψιν του όρου «Κονιάκ». (Άριθ. έγκ. 24/1955, όπ' αριθ. πρωτ. 35834, κοινοποιούσα τήν όπ' αριθ. 8103/9.2.55 άπόφασιν Υπουργών Οικονομικών και Έμπορίου Έφ. Κυβ. άρ. φ. 28/1.3.55 τεϋχος Β').

2. Κατεψυγμένοι Ίχθεΐς

—Όροι υγιεινής κατεψυγμένων ίχθύων. Όρίζει θερμοκρασίας και συνθήκας καταψύξεως εις τά πλοία άτλαντικής άλιείας. Συντήρησις, ψύξις και μεταφορά άλιευμάτων. Διάθεσις δια τών ίχθυοπωλείων κ.λ. (Άριθ. έγκ. 25/1955, όπ' άρ. πρωτ. 37701, κοινοποιούσα τήν όπ' αριθ. 1335, 2001/54 άπόφασιν του Α.Χ.Σ. Έφ. Κυβ. άρ. φ. 103/14.6.55, τεϋχος Β').

3. Χυμοί έσπεριδοειδών

—Τροποποιείται ή όπ' αριθ. 317/53 άπόφασις «περί όρων τών φυσικών χυμών έσπεριδοειδών κ.λ.» ως πρός τό ποσόν τών συστατικών του καρπού (καρποκύτταρα) τό περιεχόμενον εις αυτούς ως άκολουθως: Δέν οι χυμοί έσπεριδοειδών γενικώς τών περιέχουν συστατικά του καρπού (καρποκύτταρα) τολάχιστον 0,30% κατά βάρος και εις ξηράν κατάστασιν λογιζόμενα (Άριθ. έγκ. 26/1955 όπ' αριθ. πρωτ. 42282, κοινοποιούσα τήν όπ' αριθ. 530/55 άπόφασιν του Α.Χ.Σ. Έφ. Κυβ. άρ. φ. 126/12.7.55 τεϋχος Β').

4. Μαστιχέλαιον

—Συμπληρούται τό Κεφ. 17 περί άεριούχων ποτών του Κώδικου Τροφίμων διά τής προσθήκης του έξής άδαφίου: Έπιτρέπεται κατά τήν παρασκευήν άεριούχων όξυποτών ή χρησιμοποιήσεως άιθερίου έλαιου μαστιχής (μαστιχελαιου). (Άριθ. έγκ. 27/1955 όπ' αριθ. πρωτ. 42283 κοινοποιούσα τήν όπ' άρ. 672/55 άπόφασιν του Α.Χ.Σ. Έφ. Κυβ. άρ. φ. 126/12.7.55, τεϋχος Β').

5. Βαμβακόπηττα

—Τροποποιούνται αί όπ' αριθ. 243/41 και 23/42 άποφάσεις δι' όν όρίζονται: οι όροι ούς δέον νά πληρωσιν οι βαμβακοπλακούντες ως άκολουθως:

1) Βαμβακοπλακούντες (βαμβακόπηττα) έξ εκθλίψεως. Υγρασία ούχι άνωτέρα τών 10%, Άζωτοϋχοι ούσαι ούχι κατώτεροι τών 23%, Λιπαράι ούσαι ούχι κατώτεροι τών 5%, Ευλώδεις όλαι ούχι άνωτεροι τών 26%, Τέφρα ούχι άνωτέρα τών 7,5%, όξύτης εις θεϊκόν όξύ ούχι άνωτέρα τών 0,750% και ύπόλειμμα εις τετραχλωράνθρακα ούχι πλέον του 0,1%.

2) Βαμβακοπλακούντες έξ έκχυλίσεως, δέον νά δηλοϋται ή τοιαύτη προέλευσις των. Άζωτοϋχοι ούσαι ούχι κατώτεροι τών 24,5%, Λιπαράι ούσαι τολάχιστον 0,5%, Ευλώδεις όλαι ούχι άνωτεροι τών 27%, Τέφρα ούχι άνωτέρα τών 7,5%, Όξύτης εις θεϊκόν όξύ ούχι άνωτέρα τών 7,5%, Υπόλειμμα εις τετραχλωράνθρακα ούχι πλέον του 0,1%.

(Άριθ. έγκ. 28/1955 όπ' αριθ. πρωτ. 43136 κοινοποιούσα τήν όπ' αριθ. 28/55 άπόφασιν του Α.Χ.Σ. Έφ. Κυβ. άρ. φ. 128/14.7.55, τεϋχος Β').

**ΚΙΝΗΣΙΣ
ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ**

**Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐντευκτηρίου χημικῶν
Θεσσαλονίκης**

Τὴν Κυριακὴν 23ῃν Ὀκτωβρίου ἐγένοντο μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (Ἀριστοτέλους 5) ἰδιοκτητοῦ Ἐντευκτηρίου τοῦ συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος. Εἰς τὸν ἑορτασμόν ἐκλήθησαν ὅπως παραστώσιν ἀντιπρόσωποι τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Δ.Ε. τοῦ περιοδικοῦ. Κατόπιν τούτου τὸ Δ. Σ. ἀντιπροσώπευσε, εἰδικῶς μεταβὰς εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ κοσμητὴρ κ. Χρ. Μαρκόπουλος.

Ἡ Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἀπέστειλε, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, θερμὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τοὺς συναδέλφους τῆς Βορείου Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὁποίου ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ πρώτου οἴκου χημείας ἐν Ἑλλάδι, ἀνεγερθέντος χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ τὸ συναδελφικὸν πνεῦμα συνεργασίας μιᾶς μερίδος τοῦ σώματος τῶν χημικῶν. Δυστυχῶς, λόγῳ τοῦ φόρτου ἐργασιᾶς διὰ τὸ ὑπὸ ἐκδοσὶν τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἑορτῆς καὶ δι' ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

Τὰ «Χημικὰ Χρονικά», μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν σχετικῶν μετὰ τὸ Ἐντευκτήριον καὶ τὸν ἑορτασμόν τῶν ἐγκαίνιων τοῦ λεπτομερειῶν, θὰ δημοσιεύσουν προσεχῶς εἰδικὸν ἄρθρον.

Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας

Αἱ τελευταῖαι ἐνεργεῖαι τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας, ἐπὶ πλέον τῆς τρεχούσης φύσεως παρακολούθησος τῶν ζητημάτων τῶν μελῶν του, περιεστράφησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν θεμάτων :

Δι' ἀναφορᾶς του καὶ διὰ παραλλήλων ἐνεργειῶν ἐζήτησε τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Νόμου 3195 ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 395/36 καὶ τοῦ Β. Δ. τῆς 28.5.30 δυνάμει τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλυσις τῶν χημικῶν τῶν Κυλινδρῶν διενεργεῖτο μόνον διὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου. Σήμερον, κατόπιν τοῦ Νόμου 3195, παρ' ὅτι οἱ χημικοὶ αὐτοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπέχουν τὰς εὐθύνας δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ νὰ ἐλέγχωνται ὑπὸ τοῦ Α.Χ.Σ., δὲν προστατεύονται παραλλήλως, ἀπὸ ἀπόψεως μονιμότητος, ὑπὸ τῆς ὁρθῆς αὐτῆς διατάξεως. Ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐπομένως εἶναι ἀπαραίτητος ἵνα ὁ Νόμος λειτουργήσῃ κανονικῶς.

Ἐπίσης ἐζήτησε ὅπως κατὰ τὰς ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίας τῶν χημικῶν τῶν Κυλινδρῶν, λόγῳ τῆς ὑπευθυνότητος τῶν θέσεων αὐτῶν, ἀναπληροῦνται διὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα δι' ἑτέρου χημικοῦ. Σχετικὴν ἐγκύκλιον, ὑπ' ἀριθ. 39808/3586, ὑποδεικνύουσαν τ' ἀνωτέρω, ἐξέδωσεν ἡδη τὸ Ἰπουργεῖον Ἐμπορίου.

Εἰς τὸ τεθὲν ἐν ἰσχύϊ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Μυεργατῶν—Ἀρτεργατῶν ἐτέθη διάταξις δυνάμει τῆς ὁποίας διακόπτεται ἡ σύνταξις εἰς τοὺς συνταξιούχους αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ἐξασκῶν οἰονδήποτε ἐπάγγελμα, ἔστω καὶ ξένον πρὸς τὴν εἰδικότητα τῶν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ὅπως ἀντίθετος πρὸς τὰ ἰσχύοντα δι' ὅλα τὰ ἄλλα ταμεία, ὡς καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ κατόπιν τούτου ὁ Σ. Χ. Β. προέβη εἰς ἔντονα σχετικὰ διαδήματα πρὸς ἀπάλειψιν αὐτῆς, ὡς θιγούσης καιρῶς τὰ συμφέροντα τῶν χημικῶν συνταξιούχων τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

Τέλος διὰ νεωτέρου ὑπομνήματος πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον Ἐργασίας καὶ τὸ Ἰπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως ἐπανήθην ἐπὶ παλαιότερον αἰτήματός του ὅπως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, ὡς συμβαίνει δι' ὅλα τὰ ἄλλα Ταμεία ἐκλέγεται μετὰ τῶν μελῶν τοῦ κλάδου καὶ ὄχι, ὅπως τελευταίως, μετὰ τῶν προσώπων ξένων τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Θ. Μαυρεϊδοπούλος ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ 12ου Πανελληνίου Συνεδρίου Ἐργατοῦπαλλήλων εἰς τὸ ὅποσον καὶ συμμετέσχε ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην.

Ἑνώσις Χημικῶν Βιολόγων - Μικροβιολόγων

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Σωματείου αὐτοῦ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ε. Ε. Χ.,

εἰσήγησιν σχετικῶς μετὰ τὴν ἐπιζητούμενην ὑποχρεωτικὴν πρόσληψιν βιομηχανικῶν εἰς τὰ Νοσοκομεία, Ἰδρύματα, Θεραπευτήρια καὶ Κλινικὰς. Ἡ εἰσήγησις αὕτη θὰ διαβιβασθῇ περαιτέρω, μετὰ συνοδευτικοῦ ἐγγράφου, ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Χ. εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς προσπάθειας τὸ Δ. Σ. τῆς Ε.Χ.Β.Μ. θὰ παρουσιάσθῃ προσεχῶς εἰς τὸν κ. Ἰψουργόν τοῦ ἐν λόγῳ ἀρμοδίου Ἰπουργοῦ.

Ἱατρικοὶ τινες Σύλλογοι ἐκάλεσαν δι' ἐγγράφων τῶν χημικῶν συμβεβλημένους μετὰ διαφόρων Ταμείων Ὑγείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν βιοχημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων, ὅπως διακόψουν τὴν παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν διότι θὰ τοὺς καταγγείλουν ἐπὶ ἀντιποιήσεσι τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος. Κατόπιν τούτου ἡ Ε.Χ.Β.Μ. ἀπεύθυνε ἐγκύκλιον πρὸς τὰ διάφορα Ταμεία Ὑγείας κ.λ. διὰ τῆς ὁποίας κατέστησε εἰς αὐτὰ γνωστὸν ὅτι δυνάμει τοῦ Νόμου 6129 οἱ χημικοὶ εἶναι οἱ μόνον δικαιούμενοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν ὡς ἀρμοδιώτεροι, λόγῳ θεωρητικῆς καὶ ἐργαστηριακῆς κατάρτισως καὶ πείρας, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν βιομηχανικῶν ἀναλύσεων. Ἀπόδειξις ἄλλωστε τούτου εἶναι ὅτι εἰς τὰ μεγάλα νοσηλευτικὰ ἱδρύματα (Εὐαγγελισμός, Ἐρ. Σταυρὸς κ.λ.) ἀποκλειστικῶς ὑπὸ χημικῶν ἐκτελοῦνται αὐταί. Τοῦτο ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν νέον Νόμον 3366/23.9.55 ὅστις ὀμιλεῖ, προκειμένου περὶ ἱατρῶν, μόνον διὰ τὴν μικροβιολογίαν καὶ ὄχι τὴν βιοχημείαν, τὴν ὁποίαν οὐδαμῶς ἀναφέρει καὶ θεωρεῖ ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν χημικῶν. Ἀνάλογος ἀπειρα διώξεως εἶχεν ἐπιχειρηθῆ εἰς ἕαρος τῶν χημικῶν καὶ κατὰ τὸ 1925, ἀλλὰ ἀπέτυχε, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν ὀρθὴν ἐπιστημονικὴν θέσιν τῶν πραγμάτων.

TAMEION EΠIK. AΣΦAΛIΣEΩΣ XHMIKΩN

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἰπενθυμίζεται εἰς τοὺς κ. κ. ἐργοδότας, τοὺς ἀπασχολοῦντας χημικοὺς, ὡς καὶ τοὺς κ.κ. χημικοὺς δημοσίου ὑπαλλήλους καὶ ἐλευθέρους ἐπαγγελματίους, ὅτι ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐ.ε. αὐξάνονται αἱ μηνιαῖαι εἰσφορᾶι εἰς δραχμάς 50 διὰ τὸν παρέχοντα ἐξηρητημένην ἐργασίαν καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, εἰς δραχμ. 80 διὰ τὸν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν καὶ εἰς δραχμᾶς 50 ἢ εἰσφορά ἐργοδότου ἀπασχολοῦντος χημικόν.

Αἱ ὀφειλόμεναι εἰσφορᾶι μέχρι 31.10.1955 ἦτι πρὸς δραχμάς 24 διὰ τοὺς παρέχοντας ἐξηρητημένην ἐργασίαν καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, πρὸς δραχμ. 43 διὰ τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας καὶ δραχμ. 16 διὰ τοὺς ἐργοδότας, δύνανται νὰ ἐξοφληθῶσι μετὰ τὰς τιμὰς ταύτας μέχρι 26ης Φεβρουαρίου 1957. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης πᾶσα ὀφειλομένη μηνιαία εἰσφορά θὰ ὀφείλεται μετὰ ἡὺξημέναις τιμᾶς σὺν τῇ καθωρισμένῃ ἐπιβάρυνσει.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ ὀφείλοντες ὅπως μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας καταβάλωσι τὰς καθυστερουμένας τῶν εἰσφορᾶς πρὸς τακτοποίησιν τοῦ λογαριασμοῦ τῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταβολῆς αὐτῶν ἡὺξημένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου 1955
(Ἐκ τοῦ Ταμείου)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΒΛΕΨΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τὴν καταβαλλομένην ὑπὸ τῆς Δ. Ε. προσπάθειαν ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς δημοσιευομένης ὕλης, ἡτις λόγῳ τῶν μαθηματικῶν ἐξισώσεων, χημικῶν τύπων, πινάκων, πολυαρίθμων εἰδικῶν σημάτων κ.λ.π. παρουσιάζεται ἐξαιρετικῶς δύσκολος εἰς τὴν στοιχειοθέτησιν, φυσικὸν εἶναι νὰ διαφεύγουν καὶ νὰ παρεισφύδουν τυπογραφικὰ λάθη ἢ ἄλλα ἀβλεψία. Ἡ διόρθωσις αὐτῶν δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνεται ἀτάκτως καὶ σπο-

ραδικώς εις τὰ ἐπόμενα τεύχη τοῦ Περιδικοῦ ἀλλὰ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ τόμου, νὰ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ εἰδικὸν φυλλάδιον τῶν περιεχομένων αὐτοῦ τὸ ὅποσον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ α' τεύχους τοῦ ἀρχομένου ἔτους.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συνεργάτας τοῦ Περιδικοῦ, ὡς καὶ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὅπως μᾶς γνωρίσουν ἀπὸ τοῦδε ἐγγράφως τὰ λάθη, ἅτινα τυχόν ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν των, ἵνα ἀπὸ τοῦδε συγκεντρώσωμεν τὴν τοιαύτην ὕλην διὰ τὸ ὑπὸ κατάρτι-σιν φυλλάδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συμπληρωθῇ ὁ ὑπὸ ἔκδοσιν 20ὸς τόμος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΔΟΣΙΟΥ

Ἡ Κυρία Ζωὴ Μελά—Ἰωαννίδη, χημικός, διέθεσεν εἰς μνήμην Κωνσταντίνου Α. Δοσίου δραχμὰς πεντακοσίας ὑπὲρ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1955

Πρὸς

τὴν Δ.Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Ὅσοι παρηκολουθήσαμεν εἰς πολὺ παλαιότεραν ἐποχὴν τὴν περίοδον τῆς ἀκμῆς τῆς Ἑνώσεώς μας, μεταξύ 1935 καὶ 1940, καὶ ἐνθυμούμεθα τοὺς καρποὺς τοὺς ὁποίους ἀπέδωσαν ὑπὲρ τῆς επαγγελματικῆς ἐδραιώσεως ἢ τότε ἔντονος συλλογικῆς προσπάθειας, ἢ ὅποια με ἀξιοθαύμαστον πνεῦμα συμποίας συνήνωσε καὶ κατέστησε ἀποδοτικὰ ὅλα τὰ ἱκανὰ στελέχη τοῦ κλάδου, παρακολουθοῦμεν καὶ σήμερον, με ἀληθινὴν συγκί-νησιν, τὴν νέαν ἀνάλογον προσπάθειαν.

Ἡ Ἑνωσίς μας, ἀναμφισβήτητα, ὑπὸ τὴν νέαν ἡγεσίαν τῆς, ἀκολουθεῖ τὴν ἀνοιχτήν. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς τὴν ἀρξάμενην ἐξόρμησιν τὰ Χημικὰ Χρονικὰ κατέχουν τὴν πρωτοπορείαν. Ἡ Διοικουσα Ἐπιτροπὴ αὐτῶν εἶναι ἀξιὰ παντός ἐπαίνου διότι εἰς τόσο θραχὺ διάστημα ἐνεφύσησε νέαν πνοὴν καὶ ἔδωκε νέαν ἀρίστην ἐμφάνισιν εἰς τὸ μοναδικὸν χημικὸν περιοδικὸν τῆς Χώρας. Βεβαίως τὸ ἔργον τῆς ἦτο εὐκολώτερον τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως, διότι διαθέτοσα τὴν γνωστὴν ἐργατικότητά τῆς καὶ ἔχουσα τὴν συμπαράστασιν τοῦ κλάδου, ἦτο εὐκολώτερον νὰ παρουσιάσῃ ἀμέσως ἐμφανῆ τὰ ἀποτελέ-σματα, πρῶγμα, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅχι ἐξ ἴσου κατορθωτὸν διὰ τὸν συνδικαλιστικὸν τομέα τὸν ὁποῖον χειρίζεται τὸ Δ.Σ.

Σήμερον τὸ Περιοδικὸν μας, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ χημικοὶ περιβάλλον με ἰδιαιτέραν στοργήν, ἀποτελεῖ, μέσα εἰς τὰς ἰδι-κάς μας δυνατότητας, ἀληθινὸν κόσμημα καὶ κατέλαβε ἀσφα-λῶς τὴν πρώτην θέσιν μεταξύ τῶν ἄλλων ἀναλόγων περι-οδικῶν τῆς χώρας. Τὸ ἐπιστημονικὸν του τμήμα παρακολουθεῖ με ἐνημερότητα ὅλην τὴν σχετικὴν κίνησιν καὶ ἤδη ἐπεβλήθη ὡς μέσον ἐμφανίσεως τῆς χημικῆς ἐρευνητικῆς προσπάθειας τῶν διαφόρων ἰδρυμάτων καὶ μελέτης τῶν βιομηχανικῶν προ-βλημάτων τῆς χώρας, ἐνφ' τὸ ἐπαγγελματικόν, με τὴν ἀρι-στοτεχνικὴν προβολὴν τῶν επαγγελματικῶν ἐπιδιώξεών μας, κατέστη ὁμολογουμένως ὑποδειγματικόν.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ αὐταὶ εἶναι αἱ ἀντιλήψεις τῆς μεγά-λης πλειοψηφίας τῶν συναδέλφων, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐργάστη-σαν καὶ ἐπόνεσαν διὰ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς τάξεώς μας, δι' αὐ-τὸ μετὰ λύπης μας παρηκολουθήσαμεν τὴν ἀσυνήθη δξύτητα τὴν ὅποιαν προσέδωσαν εἰς τὰς συζητήσεις των, πολλοὶ ἐκ τῶν νεωτέρων συναδέλφων, σχετικῶς με ἔν τελευταῖον δημο-σίευμα τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ δημοσιεύματα ἐνὸς περιοδικοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι πάν-τοτε τῆς ἀπολύτου ἀρεσκείας μας. Ὅτι ἢ ἐλευθερία τοῦ λό-γου δημιουργεῖ δυσαρέστους ἐνίοτε ἐκπλήξεις, με τὴν παρου-σίαν ἀντιτιθεμένων ἀπόψεων, με τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ διαφωνήσωμεν ἢ ἔστω καὶ νὰ ἀγανακτήσωμεν. Ἀπὸ τοῦ συ-

μείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τοῦ νὰ φανατισώμεθα καὶ νὰ ἀπεραν-τολογοῦμεν ἐπάνω εἰς ἓν καθαρῶς θεωρητικὸν πολιτικὸν θέ-μα, ξένον πρὸς τὴν ἰδικὴν μας ξεχωριστὴν πολιτικὴν, ἐπὶ τῶν επαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ σωματείου, ὑπάρχει, φρονού-μεν, ἀπόστασις μεγάλη.

Δι' αὐτὸ ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, με τὸ δι-καίωμα ποὺ μᾶς δίδει τὸ ἀληθινὸν ἐνδιαφέρον μας διὰ τὴν Ἑνωσίαν μας, εἰς τὴν ὁποίαν κάποτε καὶ ἡμεῖς ἐπροσφέ-ραμεν, νὰ συμβουλευώσωμεν τοὺς νέους νὰ βλέπουν τὰ ζητή-ματα με περισσοτέραν ἡμερίαν καὶ περισσότερον πρακτικὸν πνεῦμα. Ὅπως ἀνεπτύξαμεν καὶ εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῆς «Παρασκευῆς», αἱ προσπάθειαι μας ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐ-λευθεριῶν δὲν πρέπει νὰ προχωρήσουν μέχρι σημείου ὑπερβο-λῆς ὥστε ν' ἀποθῶν καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐξορμήσεως, ἢ ὅποια δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ Ἑνωσίς μας.

Οἱ νέοι, εἰς τὴν ζωτικότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὁποίων ἀφείλεται ἡ σημερινὴ προσπάθεια ἀναστάσεως τοῦ κλάδου τῶν χημικῶν, ἔχουν πολλὰ ἄλλα ἀποδοτικώτερα νὰ ἐπιτελέσουν. Χάριν τῶν ἰδίων καὶ χάριν τῆς ὀργανώσεώς των, πρέπει πα-ρὰλλήλως πρὸς τὴν μελέτην καὶ προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης των νὰ ἐγκύψουν με ἀληθινὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὰ επαγγελμα-τικὰ ζητήματα τῆς τάξεως καὶ συνδυάζοντες τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἐργατικότητά τὴν ἰδικὴν των, με τὴν πείραν καὶ τὴν ὀριμότητα τῶν ἐν τῇ διοικήσει παλαιότερων των, νὰ δώσουν τὴν ἀποτελεσματικὴν ὠθησιν, ἢ ὅποια θὰ ξαναφέρῃ τὴν Ἑ-νωσίαν μας εἰς τὴν παλαιάν τῆς ἀκμήν.

Ἄς ἀφήσουν ἡσυχα τὰ Χημικὰ Χρονικὰ. Εἰδρίσκονται σὲ ἀξία χέρια. Τὰ ἐμπιστευθήκαμε ἄλλωστε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἰς αὐτά. Καὶ ἂς ἀσχοληθοῦν με τὰ τόσα ἄλλα ζητήματά μας ποὺ δυστυχῶς παραμένουν πάντοτε ἄλυτα. Χρειάζεται ἐνδια-φέρον, σύμπουκα, κοπιώδης ἐργασία. Ὅλα δὲ αὐτὰ δὲν μπο-ροῦν καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ καθυστερήσουν, αἱ ἄνευ θαυτέρου νοήματος λέξεις ἐνὸς δημοσιεύματος—ξένου, ποὺ φιλοεξηγήθηκε ἀναγκαστικὰ—τῆς χθὲς ἢ τῆς αὔριον. Τοιαῦται περιπτώσεις ἀσκοποῦν καταπονήσεως καὶ φθορὰς τῆς δυναμικότητός μας δὲν ἐπιτρέπεται, με κανένα τρόπον, νὰ ἐπαναληφθοῦν. Προέχει ἢ ἐνότῃς τοῦ κλάδου!

Με συναδελφικὰ αἰσθήματα
ΜΙΧ. ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΔΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν δημοσιεύσιν τῆς. Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μνημονευόμενον ζήτημα ἢ Δ. Ε. σημειοῖ ὅτι ἡ περίληψις τῶν πρακτικῶν ἢ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ'ἀριθ. 8—9Β/1955 τεύχος τοῦ Περι-δικοῦ, συντάχθη βάσει τῶν προχείρων σημειώσεων τῶν γε-νομένων συζητήσεων καὶ ὅχι τῶν ἀβηθαιτικῶν Πρακτικῶν ἅτινα δὲν εἶχον ἀκόμη τότε δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1955

Πρὸς τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Θερμῶς παρακαλῶ ὅπως ἐπανορθωθῇ σημεῖόν τι τῆς περι-λήψεως τῶν Πρακτικῶν τῆς τελευταίας Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τῆς 8-7 55 δημοσιευθείσης εἰς τὸ τεύχος 8—9/1955 τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Κατὰ τὴν τότε δοθείσαν ὑπ' ἐμοῦ ἀπάντησιν, ἀνεφέρθησαν μὲν τινα ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐπικρατούσας ἀπόψεις περὶ τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, εἰλημμένα ἐκ τῶν ἐπισήμων Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, δὲν ἀνε-φέρθη ὅμως οὐδὲν ἐν σχέσει περὶ συμφώνου γνώμης τῆς Ἀ-καδημίας διὰ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτού-του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, διότι τοιαύτη συμφωνία οὐδέποτε διευτώθη ὑπ' αὐτῆς ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-γεῖου Παιδείας.

Ἐπιθεβαίωσις τῶν λόγων μου ἐκείνων παρέχεται καὶ ὑπὸ τῆς εἰς χεῖρας μου ὑπαρχούσης σχετικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Προέ-δρου τῆς Γεν. Συνελεύσεως κ. Δ. Καραθανάση.

Μετὰ πλειστίης τιμῆς
ΑΘΑΝ. Δ. ΚΑΤΖΗΚΑΚΙΔΗΣ